COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 20.7.2010
COM(2010) 372 final

2010/0220 (NLE)

Propunere de

REGULAMENT AL CONSILIULUI

privind ajutorul de stat pentru facilitarea închiderii minelor de cărbune necompetitive

{SEC(2010) 850}
{SEC(2010) 851}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. Contextul propunerii

Ajutorul pentru industria huilei din UE este reglementat printr-un instrument legislativ specific sectorului: Regulamentul (CE) nr. 1407/2002 al Consiliului din 23 iulie 2002 privind ajutorul de stat pentru industria cărbunelui[1] („Regulamentul privind industria cărbunelui”).

Regulamentul privind industria cărbunelui expiră la 31 decembrie 2010. În lipsa unui nou cadru legislativ care să permită anumite tipuri speciale de ajutor de stat pentru industria cărbunelui, statele membre ar putea să acorde ajutor numai în limitele prevăzute de normele generale privind ajutorul de stat aplicabile tuturor sectoarelor.

Comparativ cu Regulamentul privind industria cărbunelui, normele generale privind ajutorul de stat reduc în mod semnificativ posibilitățile de acordare de ajutoare de stat industriei cărbunelui, în special în ceea ce privește ajutorul pentru producție, și nu numai. Cu toate acestea, unele state membre se confruntă cu costuri de producție foarte ridicate comparativ cu prețurile actuale și estimate de pe piața mondială și prin urmare au o producție de huilă necompetitivă din punct de vedere economic în prezent și cel mai probabil și în viitor.

Cărbunele subvenționat are numai un impact marginal asupra securității furnizării de energie la nivelul UE (deși la nivelul statelor membre individuale situația variază). Contribuția restrânsă a huilei subvenționate la sursele globale de energie ale UE limitează puternic capacitatea acestor subvenții de a compensa întreruperile în furnizare, fie cu cărbune sau cu alte surse de energie. Cărbunele subvenționat reprezintă numai 5,1% din producția de electricitate în UE. Atunci când se ia în considerare numai ajutorul pentru a acoperi pierderile aferente producției, această cifră se reduce la 1,4% (chiar dacă ar putea fi mai mare pentru anumite state membre).

Însă, întrucât expirarea Regulamentului privind industria cărbunelui va obliga unele state membre să își închidă minele de huilă, aceste state vor trebui să facă față consecințelor sociale și regionale. Dată fiind concentrarea regională a minelor de cărbune (de exemplu Ruhrgebiet în Germania, nord-vestul Spaniei, Valea Jiului în România), impactul social al închiderii simultane a minelor ar putea fi semnificativ. Când se iau în considerare locurile de muncă din industriile conexe, până la 100 000 locuri de muncă ar putea fi vizate. Închiderea imediată a minelor care ar putea avea loc ca urmare a sistării subite a subvențiilor ar supraîncărca piețele regionale ale forței de muncă cu un flux de muncitori minieri disponibilizați, care nu pot fi suficient de repede reîncadrați în muncă în alte sectoare industriale și care prin urmare riscă să devină șomeri de lungă durată.

În ceea ce privește mediul, trebuie, de asemenea, să se ia în considerare faptul că închiderea unei mine necesită o serie de măsuri pentru reabilitarea exploatării miniere, ca de exemplu îndepărtarea echipamentului minier din mină, curățarea exploatării, lucrări de siguranță în subteran, evacuarea apelor uzate etc. În cazul în care întreprinderea continuă activitățile economice de minerit sau de altă natură, finanțarea de la stat ar putea constitui ajutor de stat, iar celelalte activități ale întreprinderii ar putea fi amenințate dacă întreprinderea trebuie să suporte costurile pe cont propriu.

[1] JO L205, 2.8.2002, p. 1.

Propunerea de față are ca scop să ofere statelor membre un cadru juridic care să le permită să abordeze cât mai eficient eventualele efecte negative ale închiderii minelor care pot rezulta din eliminarea subvențiilor, în special în ceea ce privește aspectele sociale și de mediu, minimizând în același timp denaturarea concurenței pe piața internă.

2. Consultare publică

Comisia a efectuat o consultare deschisă prin internet în perioada cuprinsă între 13 mai și 15 iulie 2009. În acest sens, serviciile Comisiei au publicat un document de consultare pe site-ul internet al Comisiei în care se descria problema, obiectivele de politică și diversele opțiuni de politică asupra cărora părțile interesate erau invitate să își aducă comentariile. Mai mult, Comitetul sectorial pentru dialog social „**industriile extractive**" a fost consultat în cadrul unei reuniuni plenare la 4 iunie 2009.

Comisia a primit 60 de răspunsuri.

Partenerii sociali din industria cărbunelui și din industria echipamentului minier susțin în general continuarea categoriilor ajutoarelor de stat permise în prezent în temeiul Regulamentului privind industria cărbunelui. Aceștia solicită cel puțin un nou regim al UE privind ajutorul de stat pentru reducerea activității, precum și ajutor pentru închiderea minelor și datoriile preluate.

Din contră, organizațiile de mediu nu susțin un nou regim sectorial privind ajutorul de stat destinat sectorului cărbunelui. Acestea consideră că ajutorul de stat pentru extracția cărbunelui are un impact negativ asupra producției de energie din surse ecologice, durabile și regenerabile și că nu oferă stimulente pentru eficiența energetică și pentru economisirea de energie. Organizațiile de mediu sunt de părere că s-ar crea mai multe locuri de muncă în sectorul energiei regenerabile decât s-ar pierde în sectorul cărbunelui.

Guvernele majorității statelor membre producătoare de cărbune preferă fie prelungirea actualului Regulament privind industria cărbunelui sau un nou regulament care să permită cel puțin acordarea unei părți a ajutoarelor care fac în prezent obiectul regulamentului. Câteva state membre producătoare de cărbune nu au manifestat preocupări foarte mari, fie deoarece în prezent nu acordă ajutor de stat, fie deoarece consideră că normele generale privind ajutorul de stat ar fi suficiente pentru a furniza ajutor industriei cărbunelui.

3. Evaluarea impactului

Comisia Europeană a evaluat diferite opțiuni de politică care răspund eventualelor efecte negative ale închiderii minelor care ar putea apărea în urma eliminării subvențiilor, în special în ceea ce privește aspectele sociale și de mediu ale acestora.

Opțiunea 1: situația de referință

În situația de referință, Comisia nu ar propune un nou instrument legislativ specific sectorului care să se aplice după expirarea Regulamentului privind industria cărbunelui. Din 2011, în sectorul huilei s-ar aplica numai normele generale privind ajutorul de stat.

Opțiunea 2: orientările Comisiei

Conform opțiunii 2, Comisia ar adopta orientări în baza articolului 107 alineatul (3) litera (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE") care ar fi similare celor

adoptate în sectorul naval și în cel siderurgic și care ar permite statelor membre să acorde ajutor care se limitează la acoperirea plăților întreprinderilor miniere pentru muncitorii disponibilizați sau pentru acceptarea pensionării anticipate ca urmare a închiderii minelor, costurilor cu consilierea muncitorilor și costurilor cu recalificarea profesională. De asemenea, ajutorul poate acoperi costurile aferente finalizării contractelor în derulare (pentru o perioadă de maximum 6 luni) sau costurile legate de anularea unor astfel de contracte, oricare dintre acestea implică costuri mai reduse. Mai mult, poate acoperi cheltuielile suportate pentru curățarea și reabilitarea imediată a exploatărilor, însă nu poate acoperi sumele, uneori importante, necesare pentru reabilitarea subteranului întrucât sfera și durata acestora (uneori pentru eternitate) ar depăși ceea ce poate fi autorizat în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE.

Opțiunea 3: regulament al Consiliului care să permită ajutor de operare pe durată determinată (ajutor pentru închidere)

Conform opțiunii 3, Comisia ar propune un regulament al Consiliului în baza articolului 107 alineatul (3) litera (e) din TFUE. Regulamentul ar permite statelor membre să acorde ajutor de operare degresiv cu scopul de a acoperi pierderile aferente producției curente atâta timp cât este însoțit de lichidarea ordonată a activităților în contextul unui plan bine definit de închidere a minelor (privind numai minele existente în prezent). Aceasta ar reprezenta o eliminare treptată a ajutorului de operare pe o perioadă de maximum 10 ani.

Opțiunea 4: regulament al Consiliului care să permită ajutorul pentru acoperirea costurilor excepționale (datorii sociale și de mediu preluate)

Conform opțiunii 4, Comisia ar propune un regulament al Consiliului în baza articolului 107 alineatul (3) litera (e) din TFUE. Acest regulament ar permite statelor membre să acorde ajutor pentru costurile sociale și de mediu legate de închiderea minelor de cărbune, precum avantaje sociale și costuri legate de reabilitarea fostelor exploatări miniere ale cărbunelui, conform definiției din anexa la actualul Regulament privind industria cărbunelui.

Opțiunea 5: combinarea opțiunilor 3 și 4

Conform opțiunii 5, Comisia ar propune un regulament al Consiliului în baza articolului 107 alineatul (3) litera (e) din TFUE care permite statelor membre să acorde atât ajutor pentru închidere (ca în cazul opțiunii 3) cât și ajutor pentru acoperirea costurilor excepționale (ca în cazul opțiunii 4).

Opțiunea 6: prelungirea cu 10 ani a actualului Regulament privind industria cărbunelui

Conform opțiunii 6, Comisia ar propune Consiliului prelungirea Regulamentului 1407/2002 al Consiliului – în forma actuală – cu încă 10 ani, respectiv până la sfârșitul anului 2020. Această opțiune diferă de opțiunea 5 prin înlăturarea condiționalității în ceea ce privește închiderea minelor și posibilitatea de a acorda ajutor de investiții.

Diferitele opțiuni au fost comparate plecând de la premisa că statele membre în cauză ar acorda într-adevăr ajutor în conformitate cu opțiunile respective. Normele sectoriale de ajutor de stat prevăd doar posibilitatea - și nu obligația – acordării ajutorului de stat; evaluarea impactului nu poate aduce atingere deciziilor pe care statele membre le vor lua în legătură cu ajutorul de stat.

Din punct de vedere **economic**, opțiunea 2 pare a fi de preferat în raport cu situația de referință în ceea ce privește atenuarea impactului economic direct asupra regiunilor și industriilor cel mai puternic vizate. În același timp, este de preferat în raport cu opțiunile 3 și 5 în ceea ce privește minimizarea impactului asupra concurenței.

Din punct de vedere **social**, opțiunea 5 oferă cel mai favorabil rezultat în comparație cu situația de referință. Corelarea închiderii treptate a minelor, ceea ce permite maximizarea posibilităților de pensionare (anticipată), cu sprijinul complementar în ceea ce privește consilierea și recalificarea reduce în mod eficient impactul social negativ al închiderii minelor în regiunile în cauză. Deși nu promovează crearea de locuri de muncă permanente, tratează în mod direct faptul că impactul social al închiderii minelor este concentrat din punct de vedere geografic în câteva regiuni.

Din punct de vedere al mediului, situația este foarte incertă. Deși mediul imediat al minelor ar beneficia în mod sigur de pe urma opririi imediate sau aproape imediate a producției (opțiunile 1, 2 și 4), situația este nesigură în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră atunci când se iau în considerare emisiile cauzate de arderea cărbunelui de către producătorii de electricitate. Această nesiguranță provine din rata ridicată de substituție a cărbunelui intern cu cărbunele importat. Deși aceasta nu ar fi o substituție de 100%, diferența între opțiunile de politică ar depinde de modalitățile politicilor naționale în ceea ce privește favorizarea trecerii la alte surse de energie. În fine, în ceea ce privește impactul local, trebuie să se aibă în vedere că opțiunea 5 asigură finanțarea reabilitării exploatărilor miniere, iar închiderea treptată a minelor permite să se țină seama mai bine de pregătirile ce trebuie efectuate cu mult timp înaintea închiderii.

Evaluarea impactului conclude că nu există o preferință obiectivă netă pentru o anumită opțiune de politică. Opțiunile 2 și 5 par a fi cele mai adecvate opțiuni pentru atingerea obiectivului de politică privind atenuarea impactului închiderii minelor, luându-se însă în considerare diferitele constrângeri juridice impuse prin articolul 107 alineatul (3) litera (c) și prin articolul 107 alineatul (3) litera (e), respectiv faptul că în temeiul primului temei juridic menționat nu se pot acorda ajutoare de operare.

În ceea ce privește simpla prelungire a actualului Regulament privind industria cărbunelui (opțiunea 6), experiența trecută cu acest regulament a arătat că degresivitatea și condițiile atașate sunt foarte slabe pentru a asigura restructurarea eficientă a industriei cărbunelui. În schimb, statele membre s-ar putea îndepărta de la obiectivul de politică prin simplul fapt de a continua să acorde ajutor de producție minelor necompetitive în lipsa unui angajament clar privind închiderea. Se poate ca în 10 ani, la noua dată de expirare a regulamentului, aceleași întreprinderi miniere să fie în continuare necompetitive. Problema de bază a necompetitivității nu ar fi rezolvată, ci numai amânată.

În baza rezultatelor evaluării impactului, Comisia a decis să propună un nou regulament al Consiliului fundamentat pe opțiunea 5. Într-adevăr, închiderea minelor va avea un puternic impact social asupra unui număr redus de regiuni din UE, fiind așadar necesară o perioadă de tranziție corespunzătoare. În această perioadă de tranziție, ajutorul de operare va fi necesar pentru a asigura eliminarea adecvată și progresivă. Din motivele juridice elaborate în cele ce urmează, acest obiectiv nu poate fi atins decât printr-un regulament al Consiliului fundamentat pe articolul 107 alineatul (3) litera (e). În contextul consecințelor crizei economice și financiare și luând în considerare importanța declarată tot mai mare pe care Comisia o acordă dimensiunii sociale în procesul decizional european, un instrument

suplimentar pentru statele membre care să permită reducerea impactului social și regional al închiderii minelor va contribui la consolidarea coeziunii sociale a regiunilor Europei.

4. Elementele juridice ale propunerii

Conform articolului 107 alineatul (1) din TFUE, cu excepția derogărilor prevăzute de tratate, sunt incompatibile cu piața internă ajutoarele acordate de un stat membru sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care aceasta afectează schimburile comerciale dintre statele membre.

Articolul 107 alineatul (2) din TFUE prevede că anumite ajutoare sunt automat compatibile cu piața internă. Articolul 107 alineatul (3) din TFUE enumeră ajutoarele pe care Comisia le poate declara ca fiind compatibile cu piața internă. De menționat în special articolul 107 alineatul (3) litera (c) care prevede derogări pentru ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor regiuni economice, în cazul în care aceste ajutoare nu afectează în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului UE.

Articolul 107 alineatul (3) litera (e) prevede că alte categorii de ajutoare compatibile cu piața internă pot fi stabilite prin decizie a Consiliului, care hotărăște cu majoritate calificată la propunerea Comisiei.

Comisia consideră că tipul de ajutor de stat prevăzut în prezenta propunere – în special când este vorba de ajutor de operare de o valoare semnificativă și de lungă durată – depășește posibilitățile oferite prin articolul 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE. Prin urmare, Comisia propune Consiliului să recurgă la articolul 107 alineatul (3) litera (e) pentru a defini categoriile de ajutor de stat în sectorul huilei pe care Comisia le poate declara compatibile cu piața internă.

5. Implicațiile bugetare

Propunerea nu are implicații asupra bugetului comunitar.

6. Explicarea detaliată a propunerii

Comisia propune un regim de ajutor de stat sectorial care trebuie considerat ca un regim tranzitoriu în vederea aplicării integrale a normelor generale în materie de ajutoare de stat în sectorul cărbunelui (huilei).

Pe lângă posibilitățile oferite de normele generale privind ajutorul de stat, propunerea oferă posibilitatea de a declara două tipuri de ajutor pentru industria huilei ca fiind compatibile cu piața internă: ajutorul pentru închidere și ajutorul pentru acoperirea costurilor excepționale.

Ajutorul pentru închidere

Ajutorul pentru închidere este ajutorul de operare menit să acopere pierderile aferente producției curente ale unităților de producție care sunt planificate pentru închidere. Acest ajutor permite un proces de închidere treptată a minelor de cărbune necompetitive.

Acest tip de ajutor poate fi acordat numai minelor de cărbune în contextul unui plan definitiv de închidere. Prin urmare, ajutorul este degresiv și trebuie recuperat în cazul în care mina în

cauză nu este închisă. Ajutorul de acest tip se poate acorda numai unităților de producție care desfășurau deja activitate în domeniu înainte de formularea propunerii de către Comisie.

Discuțiile timpurii cu statele membre în cauză au arătat că evenimente neașteptate ar putea necesita o stabilizare temporară sau o creștere a subvențiilor între ani succesivi pentru a permite unei mine de cărbune să își continue activitatea până la data planificată pentru închidere. Prin urmare, Comisia a decis să se îndepărteze ușor de la una dintre modalitățile descrise în opțiunea 5 a raportului privind evaluarea impactului: în timp ce menține obligația generală de degresivitate semnificativă, propune o rată a degresivității definită între perioade succesive de cincisprezece luni (mai degrabă decât anual). Propune o rată a degresivității de minimum 33% între perioade succesive de cincisprezece luni și o durată maximă a planului de închidere de 4 ani.

Propunerea conține, de asemenea, garanții pentru evitarea supracompensării și pentru limitarea eventualelor denaturări ale concurenței pe piețele energiei.

Ajutorul pentru acoperirea costurilor excepționale

Acest ajutor are ca scop acoperirea costurilor care nu sunt legate de producția curentă și care rezultă în contextul închiderii minelor, ca de exemplu așa-numitele datorii sociale și de mediu preluate. Anexa regulamentului propus include o listă exhaustivă a categoriilor de costuri care pot fi acoperite.

Proceduri

Propunerea conține dispoziții procedurale care sunt foarte similare cu cele ale Regulamentului (CE) nr. 1407/2002 și care în principal clarifică modul în care aceste ajutoare urmează a fi notificate Comisiei astfel încât Comisia să poată efectua o evaluare temeinică înainte de a lua în considerarea posibilitatea autorizării.

2010/0220 (NLE)

Propunere de

REGULAMENT (UE) Nr. …/… AL CONSILIULUI

privind ajutorul de stat pentru facilitarea închiderii minelor de cărbune necompetitive

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 107 alineatul (3) litera (e),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European[2],

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[3],

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor[4],

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 1407/2002 al Consiliului[5] din 23 iulie 2002 privind ajutorul de stat pentru industria cărbunelui expiră la 31 decembrie 2010.

(2) Contribuția restrânsă a cărbunelui subvenționat la sursele globale de energie nu mai justifică menținerea unor astfel de subvenții în vederea asigurării furnizării energiei la nivelul Uniunii.

(3) Politicile Uniunii de încurajare a combustibililor fosili regenerabili și cu emisii scăzute de dioxid de carbon pentru producția de energie nu justifică sprijinul pe durată nedeterminată pentru minele de cărbune necompetitive. Așadar, categoriile de ajutoare permise prin Regulamentul (CE) nr. 1407/2002 nu ar trebui continuate pe o durată nedeterminată.

(4) Cu toate acestea, în lipsa normelor sectoriale privind ajutorul de stat, numai normele generale privind ajutorul de stat se aplică în cazul cărbunelui. În acest context, minele de cărbune necompetitive, care beneficiază în prezent de ajutor în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1407/2002 pot să nu mai fie eligibile pentru ajutor și pot fi nevoite să încheie activitatea.

---

2 JO C […], […], p. […].
3 JO C […], […], p. […].
4 JO C […], […], p. […].
5 JO L 205, 2.8.2002, p. 1.

(5) Fără a aduce atingere normelor generale privind ajutorul de stat, statele membre ar trebui să poată fi în măsură să atenueze consecințele sociale și regionale ale închiderii acelor mine, respectiv ale lichidării ordonate a activității în contextul unui plan de închidere irevocabil și/sau finanțării costurilor excepționale, în special datorii preluate.

(6) Prezentul regulament marchează tranziția sectorului cărbunelui de la norme sectoriale la norme generale privind ajutorul de stat aplicabile tuturor sectoarelor.

(7) Pentru a minimiza denaturarea concurenței pe piața internă care rezultă ca urmare a ajutorului, acest ajutor ar trebui să fie degresiv și să se limiteze strict la unitățile de producție planificate în mod irevocabil pentru închidere.

(8) Pentru a atenua impactul negativ asupra mediului al ajutorului pentru cărbune, statul membru ar trebui prezinte un plan de măsuri corespunzătoare, de exemplu în domeniul eficienței energetice, al energiei regenerabile sau al captării și stocării dioxidului de carbon.

(9) De asemenea, întreprinderile ar trebui să fie eligibile pentru ajutor în vederea acoperirii acelor costuri care, în conformitate cu practicile contabile obișnuite, nu afectează în mod direct costul de producție. Acest ajutor este menit să acopere costurile excepționale care apar ca urmare a închiderii unităților de producție. Pentru a evita ca ajutorul de acest tip să aducă avantaje nejustificate întreprinderilor care închid doar o parte a exploatării, întreprinderile în cauză ar trebui să aibă conturi separate pentru fiecare din unitățile lor de producție.

(10) În îndeplinirea misiunii sale, Comisia Europeană ar trebui să se asigure că sunt instituite, menținute și respectate condiții normale de concurență. În special cu referire la piața energiei electrice, ajutorul pentru industria cărbunelui nu ar trebui să fie de natură să afecteze alegerea, de către producătorii de energie electrică, a surselor de aprovizionare cu energie primară. În consecință, prețurile și cantitățile de cărbune ar trebui convenite în mod liber între părțile contractante, ținând cont de condițiile existente pe piața mondială.

(11) Aplicarea prezentului regulament nu exclude faptul că ajutorul pentru industria cărbunelui ar putea fi considerat compatibil cu piața internă pe alt temei.

(12) Comisia ar trebui să evalueze măsurile notificate în baza acestui regulament și să ia decizii în conformitate cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE[6].

[6] JO L83, 27.3.1999, p.1.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

SECȚIUNEA I

DISPOZIȚII INTRODUCTIVE

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

(a) „cărbune” înseamnă cărbune de calitate superioară, medie și inferioară de clasa A și B, în sensul Sistemului internațional de codificare a cărbunilor stabilit de Comisia Economică a Organizației Națiunilor Unite pentru Europa[7];

(b) „închidere” înseamnă încetarea permanentă a producției și a vânzărilor de cărbune;

(c) „plan de închidere” înseamnă un plan întocmit de un stat membru, care prevede măsuri ce duc la închiderea definitivă a unităților producătoare de cărbune;

(d) „unitate producătoare de cărbune” înseamnă ansamblul exploatărilor de cărbune subterane sau de suprafață și alte infrastructuri conexe în măsură să producă cărbune brut, independent de alte subunități ale întreprinderii;

(e) „an carbonifer” înseamnă un an calendaristic sau o altă perioadă de 12 luni folosită ca referință pentru contractele din industria cărbunelui;

(f) „costuri de producție” înseamnă costurile totale legate de producția curentă, inclusiv costurile operațiunilor miniere, ale operațiunilor de preparare a cărbunelui, în special spălare, calibrare și sortare și transportul până la punctele de livrare, amortizarea normală și dobânzile în funcție de nivelul pieței percepute pentru capitalul împrumutat;

(g) „pierderi aferente producției curente” înseamnă diferența pozitivă dintre costul de producție al cărbunelui și prețul de vânzare la punctul de livrare convenit în mod liber între părțile contractante, ținând cont de condițiile care prevalează pe piața mondială;

(h) „importuri de cărbune” înseamnă orice transport de produse carbonifere originar dintr-o țară terță și care intră pe teritoriul vamal al Comunității pentru alte scopuri decât tranzitul, care este destinat producerii de energie electrică sau aprovizionării cuptoarelor de cocserie ale unui stat membru.

---

[7] Sistem internațional pentru codificare a cărbunilor de calitate medie și superioară (1998). Clasificare internațională a cărbunilor în filon (1998) și Sistem internațional de codificare pentru utilizarea cărbunilor de calitate inferioară (1999).

SECȚIUNEA II

COMPATIBILITATEA AJUTORULUI

Articolul 2

Principiu

1. În contextul închiderii categorice a minelor necompetitive, ajutorul pentru industria cărbunelui poate fi considerat compatibil cu buna funcționare a pieței interne dacă respectă dispozițiile prezentului regulament.

2. Ajutorul acoperă exclusiv costurile legate de cărbunele destinat producerii de energie electrică, producerii combinate de energie termică și electrică, producerii de cocs și alimentării furnalelor din industria siderurgică, atunci când asemenea utilizări se realizează în Uniune.

Articolul 3

Ajutorul pentru închidere

1. Ajutorul pentru o întreprindere, destinat în mod specific să acopere pierderile aferente producției curente ale unităților producătoare de cărbune, poate fi considerat compatibil cu piața comună numai dacă îndeplinește următoarele condiții:

(a) exploatarea unităților de producție în cauză trebuie să fie parte a unui plan de închidere al cărui termen limită nu depășește data de 1 octombrie 2014;

(b) unitățile de producție în cauză trebuie închise definitiv în conformitate cu planul de închidere;

(c) ajutorul notificat nu trebuie să depășească diferența dintre costurile de producție planificate și veniturile planificate pentru un an carbonifer; ajutorul plătit efectiv trebuie să facă obiectul unei regularizări anuale, pe baza costurilor și veniturilor reale, până cel târziu la sfârșitul anului de producție de cărbune care urmează anului pentru care a fost acordat ajutorul;

(d) cuantumul ajutorului pe tonă echivalent cărbune nu trebuie să conducă la un preț de livrare pentru cărbunele Uniunii inferior celui pentru cărbunele de o calitate similară din țări terțe;

(e) unitățile de producție în cauză trebuie să fi desfășurat activitate la 31 decembrie 2009;

(f) cuantumul total al ajutorului pentru închidere acordat de un stat membru pentru oricare întreprindere trebuie să aibă o tendință descrescătoare, iar reducerea între

perioade succesive de cincisprezece luni nu trebuie să fie sub nivelul a 33 la sută din ajutorul acordat în perioada inițială de cincisprezece luni a planului de închidere;

(g) cuantumul total al ajutorului pentru închidere destinat industriei cărbunelui a unui stat membru nu trebuie să depășească, pentru oricare an ulterior anului 2010, cuantumul ajutorului acordat de acel stat membru și autorizat de către Comisie în conformitate cu articolele 4 și 5 din Regulamentul (CE) nr. 1407/2002 pentru anul 2010;

(h) statul membru trebuie să prezinte un plan pentru a adopta măsuri care au scopul de a atenua impactul asupra mediului al utilizării cărbunelui, de exemplu în domeniul eficienței energetice, al energiei regenerabile sau al captării și stocării dioxidului de carbon. Includerea într-un astfel de plan a măsurilor care constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) nu aduce atingere obligației de notificare și perioadei suspensive impuse statului membru în ceea ce privește aceste măsuri prin articolul 108 alineatul (3) din TFUE și compatibilității acestor măsuri cu piața internă.

2. În cazul în care unitățile de producție cărora li se acordă ajutor în temeiul alineatului (1) nu sunt închise la data stabilită în planul de închidere, astfel cum a fost autorizat de către Comisie, statul membru în cauză recuperează toate ajutoarele acordate pentru întreaga perioadă care face obiectul planului de închidere.

Articolul 4

Ajutorul pentru acoperirea costurilor excepționale

1. Ajutorul de stat acordat întreprinderilor care desfășoară sau care au desfășurat o activitate legată de producția de cărbune pentru a le permite să acopere costurile care rezultă sau care au rezultat din închiderea unităților producătoare de cărbune și care nu sunt legate de producția curentă, poate fi considerat compatibil cu piața internă, cu condiția ca suma plătită să nu depășească aceste costuri. Acest ajutor poate fi utilizat pentru a acoperi:

(a) costurile suportate numai de întreprinderile care sunt în proces de închidere sau care au închis unitățile de producție, inclusiv întreprinderile care beneficiază de ajutor pentru închidere;

(b) costurile suportate de mai multe întreprinderi.

2. Categoriile de costuri care fac obiectul alineatului (1) sunt definite în anexă. Alineatul (1) nu se aplică costurilor care rezultă din nerespectarea regulamentelor în domeniul mediului.

Articolul 5

Cumularea

1. Cuantumul maxim al ajutorului autorizat în temeiul prezentului regulament se aplică indiferent dacă ajutorul este finanțat în întregime din resurse de stat sau dacă este finanțat parțial de către Uniune.

2. Ajutorul autorizat în temeiul prezentului regulament nu poate fi combinat cu alt tip de ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE sau cu alte forme de finanțare comunitară pentru aceleași costuri eligibile în cazul în care o astfel de suprapunere are ca rezultat un cuantum al ajutorului mai mare decât cel autorizat în temeiul dispozițiilor prezentului regulament.

Articolul 6

Separarea conturilor

Toate ajutoarele primite de întreprinderi sunt indicate în contul de profit și pierderi la rubrica venituri, separat de cifra de afaceri. Întreprinderile care beneficiază de ajutor în temeiul prezentului regulament păstrează evidențe contabile exacte și distincte pentru fiecare din unitățile de producție și pentru alte activități economice care nu sunt legate de extracția cărbunelui. Fondurile se gestionează în așa fel încât să nu existe posibilitatea transferării către alte unități de producție care nu fac parte din planul de închidere sau către alte activități economice ale aceleiași întreprinderi.

SECȚIUNEA III

PROCEDURI

Articolul 7

Informații de furnizat de către statele membre

1. Pe lângă dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE[8], ajutorul prevăzut de prezentul regulament face obiectul normelor speciale prevăzute la alineatele (2)-(6).

2. Statele membre care intenționează să acorde ajutor pentru închidere, astfel cum se menționează la articolul 4, notifică planul de închidere pentru unitățile de producție vizate Comisiei. Planul cuprinde cel puțin următoarele informații:

(a) identificarea unităților de producție;

(b) costurile de producție reale sau estimate pentru fiecare unitate de producție, pe an carbonifer;

(c) producția de cărbune estimată, pe an carbonifer, a unităților de producție care fac obiectul unui plan de închidere;

(d) cuantumul estimat al ajutorului pentru închidere pe an carbonifer.

3. Statele membre notifică Comisiei modificările la planul de închidere.

---

[8] JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

4. Statele membre notifică toate ajutoarele pe care intenționează să le acorde industriei cărbunelui în temeiul prezentului regulament în cursul unui an carbonifer. Statele membre prezintă Comisiei toate informațiile referitoare la calculul costurilor de producție estimate și legătura între acestea și planurile de închidere notificate Comisiei în temeiul alineatului (2).

5. Statele membre informează Comisia cu privire la cuantumul și calculul ajutorului plătit efectiv în cursul unui an carbonifer, după cel mult șase luni de la sfârșitul acelui an. În cazul în care se efectuează regularizări la cuantumurile plătite inițial într-un anumit an carbonifer, statele membre informează Comisia înainte de finele următorului an carbonifer.

6. Atunci când notifică ajutorul, conform articolelor 4 și 5 și atunci când informează Comisia cu privire la ajutorul efectiv plătit, statele membre furnizează toate informațiile necesare astfel încât Comisia să poată verifica dacă s-au respectat dispozițiile prezentului regulament.

SECȚIUNEA IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 8

Măsuri de punere în aplicare

Comisia adoptă toate măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament. Comisia poate institui un cadru comun pentru comunicarea informațiilor menționate la articolul 7.

Articolul 9

Intrare în vigoare

1. Prezentul regulament intră în vigoare în a 20-a zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Se aplică de la 1 ianuarie 2011.

2. Prezentul regulament expiră la 31 decembrie 2026.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, […]

Pentru Consiliu,
Președintele
[…]

ANEXĂ

Definirea costurilor prevăzute la articolul 4

1. Costuri suportate şi provizioane de costuri înregistrate numai de către întreprinderile a căror unităţi de producţie îşi închid activitatea

Exclusiv următoarele categorii de costuri şi numai dacă rezultă din închiderea unităţilor producătoare de cărbune:

(a) costul plăţilor cu asigurarea socială care rezultă ca urmare a pensionării muncitorilor înaintea de împlinirea vârstei legale de pensionare;

(b) alte cheltuieli excepţionale pentru muncitorii care îşi pierd locul de muncă;

(c) plata pensiilor şi a indemnizaţiilor, în afara sistemului legal, pentru muncitorii care îşi pierd locul de muncă şi pentru muncitorii îndreptăţiţi să beneficieze de aceste plăţi înaintea închiderii;

(d) costul suportat de întreprinderi pentru reconversia profesională a muncitorilor pentru a-i ajuta să găsească un nou loc de muncă în afara industriei cărbunelui, în special costuri de formare;

(e) livrarea gratuită a unei cantităţi de cărbune muncitorilor care îşi pierd locul de muncă şi muncitorilor care beneficiază de acest drept anterior închiderii, sau acordarea echivalentului în bani;

(f) costuri reziduale rezultând din dispoziţiile administrative, legale sau fiscale care sunt specifice industriei cărbunelui;

(g) activităţi suplimentare pentru asigurarea securităţii în subteran, în urma închiderii unităţilor de producţie;

(h) pagube cauzate de activitatea minieră, cu condiţia ca acestea să fi fost provocate de unităţile de producţie supuse închiderii;

(i) costuri legate de reabilitarea fostelor exploatări miniere, în special:

- costuri reziduale rezultând din contribuţii către organismele responsabile de aprovizionarea cu apă şi evacuarea apelor uzate;

- alte costuri reziduale ce decurg din aprovizionarea cu apă şi din evacuarea apelor uzate;

(j) costuri reziduale pentru acoperirea asigurărilor de sănătate ale foştilor mineri;

(k) costuri legate de anularea sau modificarea contractelor în derulare (pentru o valoare maximă de 6 luni de producţie);

(l) amortizarea intrinsecă excepţională, cu condiţia ca aceasta să rezulte din închiderea unităţilor de producţie.

Majorarea valorii terenului se deduce din costurile eligibile pentru categoriile (g), (h) şi (i).

2. Costuri suportate şi provizioane de costuri înregistrate de mai multe întreprinderi

(a) creşterea contribuţiilor, în afara sistemului legal, pentru acoperirea costurilor cu asigurările sociale rezultate din diminuarea numărului de cotizanţi, ca urmare a închiderii unităţilor de producţie;

(b) cheltuieli ce rezultă din închiderea unităţilor de producţie pentru aprovizionarea cu apă şi evacuarea apelor uzate;

(c) creşteri ale contribuţiilor către organismele responsabile de aprovizionarea cu apă şi evacuarea apelor uzate, cu condiţia ca această creştere să fie rezultatul diminuării producţiei de cărbune supuse cotizării, în urma închiderii unităţilor de producţie.